

Dyrektorium o.Śliwy (14.VII.1994 - 19.XII.2005)

O. Jan Śliwa OP

Prowincjał

Polskiej Prowincji Dominikanów

DEKRET

Niniejszym zezwalam na publikację drukiem tekstu Dyrektorium Zakonu Świeckich Dominikanów oraz na druk i umieszczenie w jednym zbiorze istotnych dla Zakonu Świeckich Dominikanów, następujących dokumentów: Listu generała Zakonu D. Byrne, Reguły Zakonu Świeckich Dominikanów, Deklaracji generalnych oraz na umieszczenie w Dodatku tekstów: Reguły św. Augustyna, Konstytucji Podstawowej Zakonu Braci Kaznodziejów, Świąt i uroczystości w Zakonie, Odpustów - dla wewnętrznego użytku wśród osób należących do Zakonu Świeckich Dominikanów w ramach Polskiej Prowincji Zakonu Kaznodziejskiego.

Warszawa, dnia 14 lipca 1994

(-) O. Jan Śliwa OP

Prowincjał

Reg. Prov. 377 / 94

ROZDZIAŁ PIERWSZY: DYREKTORIUM PODSTAWOWE

Art. 1. NAZWA

Na terenie Prowincji Polskiej prawomocne są nazwy: Zakon Świeckich Dominikanów, Trzeci Zakon świętego Dominika, Świecki Zakon św. Dominika i zgodnie z wielowiekową tradycją - Zakon Świętego Dominika od Pokuty.

Oficjalna nazwa członków Świeckiego Zakonu jest dominikanie świeccy. Jednak może być zamiennie używana z tradycyjnymi nazwami: dominikanie od pokuty i tercjarze dominikańscy.

Art. 2. SYMBOL

Dominikanie świeccy posługują się symbolem OPs, który jest skrótem nazwy *Ordo Praedicatorum saecularis*. Ten symbol wyraża świecki charakter Trzeciego Zakonu i wskazane jest by (na forum kościelnym) stosowany był po nazwisku.

Art. 3. IMIĘ ZAKONNE

W czasie obłóczyn nowicjusze przyjmują imię zakonne, które jest znakiem nowego życia. Wskazane jest, by był to patron spośród świętych lub błogosławionych Zakonu św. Dominika. Zaleca się, by przy składaniu swego podpisu na drugim miejscu dawać imię zakonne.

Art. 4. OZNAKI

1. Dominikanie świeccy mają obowiązek noszenia poświęconego w czasie obłóczyn medalika dominikańskiego, który pełni rolę szkaplerza.

We fraterniach, w których istnieje zwyczaj noszenia szkaplerza z tkaniny, poświęca się go wraz z medalikiem. Zaleca się zachowanie tego zwyczaju.

2. Dochowując wierności tradycji Trzeciego Zakonu, dominikanie świeccy otrzymują w czasie obłóczyn czarny pasek skórzany mający przypominać o zachowaniu przyrzeczeń dotyczących czystości.

3. Wskazane jest noszenie na co dzień znaczka dominikańskiego, który jest wspólny dla wszystkich gałęzi Rodziny Dominikańskiej.

4. W czasie obchodów uroczystości kościelnych i zakonnych wskazane jest założenie prostej białej tuniki (sukni) z szerokim rękawem i czarnym paskiem, poświęconym w czasie obłóczyn.

5. Habit można założyć tylko w czasie spotkań własnych, zamkniętych uroczystości zakonnych i rekolekcji zamkniętych.

6. Każdemu ze świeckich dominikanów przysługuje prawo pochowania w habicie dominikańskim.

7. Każdy profes wieczysty otrzymuje legitymację, wydaną według wzoru zatwierdzonego przez radę prowincjalną Zakonu Świeckiego i podpisaną przez przełożonego prowincjalnego.

Art. 5. SPECYFIKA POWOŁANIA I POSŁUGI DOMINIKANÓW ŚWIECKICH

1. Dominikanie świeccy świadomi swojego udziału w posłannictwie kapłańskim Chrystusa na mocy chrztu św. i bierzmowania (LG 30), starają się o czynną realizację tego posłannictwa przez pogłębianie świadomego uczestnictwa w liturgii św. i przybliżanie innym znaczenia i piękna tejże liturgii.

2. Posłuszni Duchowi Świętemu uczestniczą w posłannictwie prorockim Chrystusa przez:

- a) studium, głoszenie i obronę prawd wiary;
- b) szeroko pojętą katechizację na różne sposoby.

3. Zgodnie ze swoim powołaniem realizują posłannictwo królewskie Chrystusa przez:

- a) pragnienie świętości, spełniającej się w upodabnianiu do Króla, który pragnie rozszerzać swoje Królestwo za pośrednictwem świeckich (LG 36);
- b) aktywną pomoc każdemu, kto jej od nich oczekuje, dostrzegając w biednym, chorym i upokorzonym samego Chrystusa.

4. Wierni swej przynależności do Zakonu Prawdy (*Ordo Veritatis*) starają się o zgłębianie doktryny katolickiej. Charakteryzuje ich umiłowanie Nauki Kościoła i wyczulenie na szerzące się błędy i herezje we współczesnym świecie (*canes Domini*).

5. Podstawą apostołstwa dominikanów świeckich jest modlitwa i kontemplacja. Podstawowa dewiza Zakonu Kaznodziejskiego *Contemplata aliis tradere* (dzielić się owocami kontemplacji) wyznacza kontemplacyjno-czynny charakter ich życia.

Art. 6. ŻYCIE DUCHOWE ŚWIECKICH DOMINIKANÓW

Dominikanie świeccy żyją w duchu rad ewangelicznych i realizują swoje powołanie w sposób następujący:

1. żyją w łasce uświęcającej; w miarę możliwości starają się o kierownika duchowego.

Wskazane jest by kierownikiem duchowym był kapłan dominikanin;

2. w miarę możliwości codziennie uczestniczą we Mszy Św.

3. realizują jedność z Kościołem i Zakonem przez codzienne odmawianie Modlitwy Liturgicznej Dnia;

4. charakteryzują się miłością i nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny;

5. zgodnie z tradycją Zakonu, starają się w miarę swoich możliwości o codzienne odmawianie różańca św.

6. pamiętając o swojej przynależności do Zakonu, dominikanie świeccy starają się o poznawanie i zgłębianie nauki Magisterium Kościoła;
7. zgodnie z duchem Reguły i wierni starodawnym tradycjom swego Zakonu (Zakon św. Dominika od Pokuty), starają się uczestniczyć w dziele zbawienia przez podejmowanie czynów ekspiacyjnych za grzeszników;
8. pamiętając o swoim stanie świeckim, starają się żyć odpowiedzialnie dla uświęcenia świata przez uświęcenie siebie, własnej rodziny, swojej pracy i środowiska według posłania Chrystusowego i wskazówek Kościoła i Zakonu;
9. świadomi swej odpowiedzialności starają się o wprowadzenie i ugruntowanie katolickich zasad moralnych w świecie.

Art. 7. RADY EWANGELICZNE W ŻYCIU ŚWIECKICH DOMINIKANÓW

1. Posłuszeństwo.

- a) Dominikanie świeccy przyrzekają żyć według Reguły Zakonu Świeckiego. Składają oni profesję na ręce przełożonego Fratemi w obecności asystenta. Przełożony i asystent zastępują nieobecnego Generała Zakonu Kaznodziejskiego (*vice Magistri Ordinis Fratrum Praedicatorum* - Reg 14). Złożona w ten sposób profesja zakłada posłuszeństwo generałowi według ustaw Zakonu Świeckiego. Tak zachowana jest jedność składającego profesję z Zakonem.
- b) Dominikanie świeccy zobowiązani są do posłuszeństwa swoim przełożonym we wszystkim, co dotyczy Reguły i innych ustaw Zakonu Świeckiego.
- c) Posłuszeństwo nie obowiązuje w sprawach sprzecznych z nakazami Boga, Kościoła lub praw Zakonu Świeckiego. Jeżeli jednak zachodzi wątpliwość co do słuszności poleceń przełożonego, dominikanie świeccy zobowiązani są do posłuszeństwa do momentu rozstrzygnięcia wątpliwości.
- d) Ze względu na świecki charakter życia, posłuszeństwo przełożonym nie dotyczy spraw wychodzących poza zakres Reguły i innych ustaw Zakonu Świeckiego.
- e) Posłuszeństwo praktykowane przez świeckich dominikanów jest świadectwem naśladowania Chrystusa i w ten sposób jest włączaniem się w jego posłannictwo uświęcania świata w danym miejscu, w konkretnych warunkach i czasie.

2. Ubóstwo.

- a) Ubóstwo teologicznie praktykowane przez dominikanów świeckich nakłada na nich zobowiązanie życia całkowicie "jeszcze na świecie" (J 17,14), a zarazem w równej mierze "nie ze świata" (J 17,14). Ten ewangeliczny paradoks powinien być przeżywany bez uszczerbku dla żadnego z "dwu światów" i jest niejako pomostem pomiędzy ubóstwem praktykowanym w zamkniętych wspólnotach klasztornych a życiem ubogim na świecie.
- b) Ubóstwo praktykowane przez dominikanów świeckich ma charakter duchowy i zakłada radykalne pójście za Chrystusem nie przez całkowitą rezygnację z dóbr materialnych, lecz przez używanie ich bez przywiązywania, w pełni świadomości ich znikomej wartości.
- c) Dominikanie świeccy, żyjący w rodzinach, zobowiązani są dbać o zapewnienie rodzinie godziwego bytu materialnego, umożliwiającego godziwe życie i rozwój duchowy.
- d) Dominikanie świeccy żyjący samotnie, mogą, o ile uważają to za stosowne i pożyteczne dla swego rozwoju duchowego i dla dobra wspólnoty zakonnej, praktykować ubóstwo materialne, rezygnując ze swoich dóbr i przeznaczając je na wybrane przez siebie cele.

3. Czystość.

- a) Dominikanie świeccy, żyjący w małżeństwie, realizują w swoim ciele świadectwo miłości oblubieńczej Chrystusa do Kościoła. Ich powołanie do życia w Zakonie Świeckim przyczynia się do uświęcenia małżeństwa i nadaje mu nową godność przez przyrzeczenia, złożone przed Bogiem ze względu na Niego samego.

- b) Dominikanie świeccy, żyjący w stanie wdowieństwa, naśladowują czyste życie Najświętszej Maryi Panny. Czerpią oni ze skarbu życia Świętej Rodziny i są świadectwem miłości rodzinnej.
- c) Dominikanie świeccy, żyjący w separacji, przyjmują swój stan z pokorą i żyją tak, aby być świadectwem wierności Boga wobec swojego ludu. Są oni dla świata znakiem nierozzerwalności małżeństwa.
- d) Dominikanie świeccy, pozostający w stanie beżennym, odsłaniają przed światem istotę i znaczenie dziewictwa i świadczą o jego wartości ze względu na Królestwo Niebieskie.
- e) Niektórzy dominikanie świeccy za zgodą właściwego przełożonego składają dodatkowy ślub dochowania celibatu. Są oni świadectwem tajemnicy dziewiczej miłości oddanej Chrystusowi.

Art. 8. DUCH POKUTY W ZAKONIE ŚWIECKICH DOMINIKANÓW

1. Dominikanie świeccy, pamiętając że należą do Zakonu, przez całe wieki nazywanego Zakonem św. Dominika od Pokuty, świadomi są swego pierwotnego powołania i chętnie podejmują rozmaite czyny pokutne, ofiarując je Bogu na przebłaganie za grzechy swoje, swoich współbraci i współsióstr, członków innych gałęzi Zakonu Dominikańskiego i za grzechy świata.
2. Dominikanie świeccy starają się o wyrabianie w sobie ducha pokuty jako obrony społeczeństwa przed moralnym zepsuciem i upadkiem obyczajów.
3. Dominikanie świeccy realizują ducha pokuty przez:
 - a) wielkoduszne przyjmowanie trudów życia i ofiarowanie ich Bogu;
 - b) roztropne podejmowanie aktów umartwienia (posty, uczestnictwo w pieszych pielgrzymkach itp.);
 - c) uczestnictwo w nabożeństwach pokutnych;
 - d) rozważanie tajemnic zbawczych, a szczególnie Męki i Śmierci Chrystusa Pana i współdziałaniu w nich Matki Najświętszej;
 - e) modlitwy za grzeszników.

Art. 9. MODLITWA W ZAKONIE ŚWIECKICH DOMINIKANÓW

1. Zakon nakłada na swoich członków obowiązek modlitwy nawołując ich do podejmowania go z miłości, a nie pod grzechem (D.G. nr 2).
2. Dominikanie świeccy codziennie odmawiają Modlitwę Liturgiczną Dnia. W razie niemożności odmówienia wszystkich godzin liturgicznych, wskazane jest odmawianie przynajmniej jutrzni i nieszporów.
3. Jedność swoją z całym Zakonem realizują przez odmawianie - zgodnie ze starożytną tradycją Zakonu - antyfon: *O spem miram* (po jutrzni) i *Salve Regina, O Lumen i Ave Florum* (po nieszporach).
4. Starają się codziennie o odmówienie części różańca św.
5. Ze słusznych racji Liturgiczną Modlitwę Dnia można zastąpić odmówieniem części różańca św.
6. Gdy nie mają możliwości odmówienia ani godzin liturgicznych, ani różańca, mogą zadośćuczynić swoim obowiązkom przez odmówienie antyfony *O spem miram* z wierszem i oracją.
7. Dominikanie świeccy powinni poczuwać się do uczestnictwa we mszy św. w dniach, w których obchodzi się święta i uroczystości zakonne (por. Dodatek). Dotyczy to w szczególności święta patronalnego Fratelli.
8. Codziennie chwilę czasu powinni poświęcić modlitwie myślniej.

9. Dominikanie świeccy powinni modlić się za zmarłych:

- a) ofiarować uczestnictwo w trzech Aniwersarzach Zakonu za zmarłych;
- b) w obrany przez siebie dzień tygodnia różaniec codzienny ofiarować za zmarłych;
- c) codziennie powinni odmówić OJCZE NASZ, ZDROWAŚ MARYJO i WIECZNY ODPOCZYNEK za zmarłych całego Zakonu;
- d) w przypadku śmierci członka danej Fraternali, przełożony tejże Fraternali powinien zawiadomić inne Fraternalie (według przyjętego zwyczaju - osobiście lub za pośrednictwem przełożonego prowincjalnego), aby każdy członek Zakonu Świeckiego mógł ofiarować uczestnictwo w jednej mszy św. i zmówić część różańca św. w intencji zmarłego; zaleca się powyższy obowiązek wykonać w terminie ośmiodniowym; w miarę możliwości powinno się uczestniczyć we mszy św. pogrzebowej.

ROZDZIAŁ DRUGI: FRATERNIE DOMINIKAŃSKIE

CZĘŚĆ PIERWSZA: ŻYCIE FRATERNI

Art. 10. PODSTAWOWA ROLA FRATERNI

Fraternalia jest podstawową komórką w strukturze organizacyjnej świeckich dominikanów. Jest równocześnie wspólnotowym znakiem dominikańskiej obecności w świecie. Powinna być zatem terenem wychowywania swych członków w wierności swojemu powołaniu, ze szczególnym uwzględnieniem ducha rad ewangelicznych.

Art. 11. FRATERNIA JAKO WSPÓLNOTA MODLITWY

1. Jedność Fraternali realizuje się we wspólnocie modlitwy. Modląc się wraz z całym Kościołem i Zakonem, Fraternalia powinna również pielęgnować własny zwyczaj modlitewny i apostołski, podejmując właściwe sobie akty modlitwy, pokuty i pomocy bliźniemu. Modlitwa, zwłaszcza wspólna, jest wyrazem wspólnoty z Bogiem i wspólnoty braterskiej. Jest ona również właściwym sposobem do wprowadzenia poszczególnych członków Fraternali na drogę kontemplacji. Dlatego Fraternalia stara się o wprowadzenie nowych członków w piękno Modlitwy Liturgicznej Dnia.

2. W miarę możliwości Fraternalia wspomaga organizację życia modlitewnego w Kościele lokalnym.

Art. 12. REKOLEKCJE I DNI SKUPIENIA

1. Raz do roku Fraternalia pod kierunkiem asystenta odbywa rekolekcje zamknięte.

2. Fraternalia stara się w miarę możliwości o organizowanie dni skupienia wedle własnej tradycji (np. co kwartał - tygodniowe, co roku - trzydniowe lub inne rozwiązania).

3. Zachęca się członków fraternali do uczestnictwa w rekolekcjach parafialnych lub przeznaczonych dla ich środowisk zawodowych.

4. Raz w roku przełożony i mistrz nowicjatu mają obowiązek uczestnictwa w rekolekcjach prowincjalnych, prowadzonych przez promotora prowincjalnego lub kogoś przez niego wskazanego.

5. Jeśli organizowane są rekolekcje międzyfraterniane, uczestnictwo w nich jest obowiązkowe.

Art. 13. FRATERNIA JAKO WSPÓLNOTA STUDIUM

1. Fraternia jest wspólnotą studium. Przełożony jest zobowiązany w uzgodnieniu z mistrzem i asystentem do wprowadzenia członków Fraterni w studium Prawdy, co jest podstawą indywidualnego i wspólnotowego wzrastania w dojrzałości wiary.
2. Każda Fraternia powinna posiadać program studium zatwierdzony przez Radę Prowincjalną, uwzględniający jednak potrzeby danej Fraterni.
3. Podstawową rolę odgrywa studium Pisma św. Tylko prawdziwe i głębokie poznanie Boga i Jego działania w historii Zbawienia prowadzi do modlitwy kontemplacyjnej i apostołatu, charakterystycznego dla życia dominikańskiego (Reg. 7). Dlatego przełożony winien starać się o zapewnienie takiego studium poprzez wykłady, kursy biblijne itp.
4. Niezaprzeczalnym źródłem studium i kontemplacji Prawd Bożych są pisma doktorów Kościoła, szczególnie z Zakonu Dominikańskiego, jak św. Albert, św. Tomasz, św. Katarzyna. Godne polecenia są także dzieła O. Jacka Woronieckiego.
5. Szczególny obowiązek organizowania studium we Fraterni spoczywa na jej Radzie. Rada Fraterni we współpracy z asystentem winna zapoznawać członków wspólnoty z treścią nowych dokumentów Kościoła i Zakonu.
6. Zaleca się gromadzenie literatury teologicznej, duchowej i pastoralnej, oraz dokumentów dominikańskich, jak również prowadzenie biblioteki dla potrzeb członków Fraterni.

Art. 14. FRATERNIA JAKO WSPÓLNOTA GŁOSZENIA

1. Świat oczekuje od wszystkich chrześcijan - a tym bardziej od świeckich dominikanów - głoszenia Ewangelii i obrony prawd wiary. Kościół i Zakon liczą na to, że świeccy dominikanie odpowiedzą na zapotrzebowanie świata mocą właściwego im charyzmatu, wykorzystując do tego wszystkie możliwości: organizowanie ćwiczeń duchowych, spotkań, kongresów, korzystanie ze środków społecznego przekazu itp.
2. Przez prowadzenie studiów, kursów itp., Fraternia uzdalnia się do prowadzenia aktywnego apostołstwa - tak osobistego, jak i wspólnotowego.
3. Każda Fraternia ma być kaznodziejską wspólnotą wobec lokalnego Kościoła, a funkcję tę niech pełni przede wszystkim poprzez dzieła miłosierdzia.

Art. 15. UCZESTNICTWO W ŻYCIU FRATERNI

1. Każdy członek Fraterni zobowiązany jest do uczestnictwa w jej spotkaniach.
2. Jeżeli ktoś nie może uczestniczyć w spotkaniu z ważnego powodu powinien to zgłosić przełożonemu.
3. Kto z własnej woli nie uczestniczy w życiu Fraterni, pozbawia się podstaw do rozwoju według charyzmatu dominikańskiego.
4. Osoby, które z ważnych i usprawiedliwionych przyczyn nie mogą uczestniczyć w spotkaniach, powinny łączyć się duchowo z Fraternią.

Art. 16. RODZAJE SPOTKAŃ WE FRATERNI

1. Spotkanie Fraterni przy współudziale asystenta:
 - a) spotkanie wspól z asystentem odbywa się raz w miesiącu i jest połączone ze mszą św.
 - b) tematy spotkań powinny być ustalane uprzednio przez przełożonego i asystenta, zgodnie z planem formacji stałej;
 - c) członkowie Fraterni powinni być powiadomieni odpowiednio wcześniej o temacie spotkania, by mogli się do niego przygotować.
2. Spotkanie własne.

a) Bracia i Siostry powinni bardzo sobie cenić spotkania własne na terenie Fraternali (bez asystenta). Także i te spotkania są źródłem dynamizmu i cennych inicjatyw, a zatem i rozwoju Fraternali.

b) Spotkania własne - bądź to całej Fraternali, bądź poszczególnych sekcji - powinny się odbywać przynajmniej raz na dwa tygodnie. Zaleca się jednak częstsze spotkania, tak by raz w tygodniu miało miejsce jedno spotkanie, włączając w to spotkanie z asystentem.

c) Stałym elementem spotkań własnych powinna być wspólna modlitwa brewiarzowa - jutrznia lub nieszpory. Modlitwę prowadzi przełożony lub wyznaczona przez niego osoba.

d) Zgodnie z zaleceniami Komisji Episkopatu Polski, w miarę możliwości, wszelkie spotkania powinny odbywać się w dzień powszedni, by w ten sposób umożliwić członkom Zakonu Świeckiego udział w życiu parafialnym i rodzinnym w dni świąteczne. Rodzina jest pierwszym i podstawowym miejscem apostołstwa dominikanów świeckich.

3. Miejsce spotkań.

Fraternie afiliowane przy klasztorach lub kościołach diecezjalnych powinny mieć łatwy dostęp do lokalu na spotkania. Należy dążyć do uzyskania lokalu na wyłączny użytek Fraternali.

Art. 17. ŚWIĘTA WE FRATERNI

1. Każda Fraternia posiada na mocy nadania przez prowincjała Braci Kaznodziejów własnego patrona - Opiekuna Fraternali, któremu winna jest szczególną cześć. Wskazane jest by każda Fraternia obchodziła w sposób uroczysty dzień swego patrona. Jeśli wspomnienie patrona przypada w czasie, gdy z różnych powodów nie jest możliwe obchodzenie uroczystości (okres wakacyjny, Wielki Post itd.), zaleca się wybranie innego dnia na święto patronalne Fraternali.

2. Z okazji święta patronalnego powinny odbywać się spotkania z uczestnictwem asystenta połączone ze mszą św.

3. Raz na rok, najlepiej w święto patronalne lub w innym stałym terminie, powinno odbywać się przyjmowanie nowych członków i składanie profesji. Przy tej okazji należy odnawiać profesję wieczystą w formie wspólnej, podanej w Ceremoniale Zakonu Świeckiego.

Art. 18. CHORZY WE FRATERNI

Chorzy biorą szczególnie cenny udział w apostołstwie Fraternali, do której należą. Trwają w jedności z całą Rodziną Dominikańską poprzez modlitwę i ofiarowanie swoich cierpień Bogu. W miarę możliwości Fraternia powinna umożliwić im udział w Najświętszej Ofierze bądź w domu chorego, bądź na spotkaniu Fraternali. Członkowie Fraternali powinni pamiętać o swoich chorych i odwiedzać ich w domach.

Art. 19. WSPÓŁPRACA MIĘDZY FRATERNIAMI

W razie organizowania zjazdów, kongresów, rekolekcji itp., w skali prowincjalnej, poszczególne Fraternie zobowiązane są wysyłać swoich przedstawicieli i w miarę potrzeby partycypować w samej organizacji.

CZĘŚĆ DRUGA:

STRUKTURA I ZARZĄDZANIE FRATERNIĄ

Art. 20. WŁADZA WE FRATERNI

1. Na czele Fraterni stoi przełożony, któremu w zarządzaniu według swych kompetencji pomaga Rada Fraterni.
2. Wszystkie funkcje we Fraterni obsadza się przez wybory. Wszystkie głosowania z zasady są tajne. Kadencja radnych, przełożonego jak i innych funkcyjnych trwa trzy lata. Termin rozpoczęcia i zakończenia kadencji dla funkcyjnych jest taki sam, z wyjątkiem zastępcy przełożonego. Kadencja zastępcy kończy się z chwilą przyjęcia wyboru przez nowego przełożonego Fraterni.
3. Prawo głosu mają wszyscy członkowie Fraterni po profesji wieczystej, nie podlegający ograniczeniom wynikającym z zawieszenia.

Art. 21. WYBORY WE FRATERNI

1. Wyboru członków Rady, przełożonego jak i innych funkcyjnych dokonuje się w sposób tajny na kartkach. Wyborcy mogą uprzednio w sposób jawny zgłaszać swych kandydatów. Ilość kandydatów nie jest ograniczona. Nikt nie może dać ważnego głosu na samego siebie.
2. Za przeprowadzenie wyborów odpowiedzialny jest zastępca przełożonego Fraterni. Z tej racji jego kadencja kończy się z chwilą wyboru nowej Rady i przełożonego. Na miesiąc przed ukończeniem kadencji, zastępca przełożonego ma obowiązek zwołania elektorów w celu omówienia nadchodzących wyborów nowej Rady. Wybory powinny odbyć się w nieprzekraczalnym terminie dwóch miesięcy od upływu kadencji.
3. Elektorzy najpierw wybierają dwóch skrutatorów, którzy składają przysięgę dochowania tajemnicy. Skrutatorami mogą być profesj czasowi lub wieczyści. Asystent również może być skrutatorem. Do ważnego wyboru skrutatorów wystarczające jest uzyskanie względnej większości głosów w głosowaniu jawnym.
4. Wybór członków Rady.
Członkami Rady mogą zostać tylko profesj wieczyści, członkowie danej Fraterni, nie podlegający ograniczeniom wynikającym z zawieszenia. W wyjątkowych przypadkach, można zgłosić kandydaturę profesa czasowego.
By mógł on ważne pełnić swoją funkcję, Rada Fraterni powinna uzyskać odpowiednią dla niego dispensę.
Ilość radnych zależy od liczebności i potrzeb Fraterni. Liczba ta nie może być jednak mniejsza niż trzech i nie większa niż siedmiu. Na dwa tygodnie przed wyborami liczbę tę określają profesj wieczyści i czasowi przez jawne głosowanie. Zaleca się, aby liczba radnych była nieparzysta. Do ważnego wyboru członka Rady wymagana jest:
 - a) bezwzględna większość w trzech pierwszych głosowaniach (50% głosów ważnych + jeden);
 - b) w następnych głosowaniach wystarcza większość względna.
5. W razie nie przeprowadzenia nowych wyborów, przełożony prowincjalny zobowiązany jest w ciągu miesiąca zwizytować Fraternię i zamianować jej przełożonego. Ten z kolei w przeciągu miesiąca od zamianowania powinien przedstawić przełożonemu prowincjalnemu kandydatów na radnych Fraterni do zatwierdzenia. W tym przypadku ilość radnych ustalają przełożeni - Prowincjalny i Fraterni.
6. W przypadku wakatu radnego w czasie trwania kadencji (śmierć, przyjęta rezygnacja itp.) należy dokonać wyboru uzupełniającego na czas bieżącej kadencji, w sposób analogiczny jak na zebraniu wyborczym.
7. Wybór przełożonego Fraterni.

a) Funkcję przełożonego Fraterni powinien pełnić profes wieczysty. Tylko w wyjątkowych przypadkach - za zgodą przełożonego prowincjalnego i dyspensą promotora prowincjalnego - funkcję tę może pełnić profes czasowy.

b) Obowiązków przełożonego nie może objąć osoba, która ukończyła 75 rok życia.

c) Przełożonego Fraterni wybierają radni spośród siebie w głosowaniu tajnym. Do ważności wyboru przełożonego wymagana jest bezwzględna większość głosów (50% + 1). Wybór odbywa się natychmiast po dokonaniu wyboru Rady Fraterni. Wybór nie wymaga żadnego zatwierdzenia i powinien być zaraz ogłoszony Fraterni. Maksymalna ilość głosowań wynosi siedem. Jeżeli w siódmym głosowaniu nie dokonano wyboru, prawo ustanowienia przełożonego Fraterni przechodzi na przełożonego prowincjalnego. O dokonanym wyborze Rada Fraterni powinna w ciągu tygodnia powiadomić przełożonego prowincjalnego.

d) Przełożony może pełnić funkcję przez dwie kolejne kadencje. Na pełnienie obowiązków przełożonego przez trzecią bezpośrednią kadencję wymagana jest postulacja, czyli 2/3 głosów wyborczych.

e) Osoba, która pełniła funkcję przełożonego Fraterni przez trzy kolejne kadencje, może ponownie ją pełnić po przerwie równej przynajmniej jednej kadencji.

8. Wybór mistrza nowicjatu.

Mistrz nowicjatu wybierany jest w ten sam sposób co przełożony Fraterni i zaraz po nim.

9. Pozostałych funkcyjnych Rada wybiera spośród siebie w głosowaniu tajnym na tym samym zebraniu wyborczym. Do stałych funkcyjnych we Fraterni (oprócz mistrza nowicjatu) należą:

a) Zastępca przełożonego,

b) Sekretarz (kronikarz),

c) Skarbnik (administrator),

d) Infirmarz.

Rada może powołać innych jeszcze funkcyjnych zależnie od potrzeb Fraterni. W małych Fraterniach, funkcje sekretarza, skarbnika i infirmarza mogą pełnić osoby spoza Rady. Do ważności wyboru wymagana jest bezwzględna ilość głosów w trzech pierwszych głosowaniach, w następnych zaś większość względna.

10. W przypadku nie dokonania wyboru przełożonego Fraterni lub któregoś z funkcyjnych, funkcję obejmuje osoba mianowana przez:

a) Przełożonego Prowincjalnego w przypadku przełożonego Fraterni;

b) Przełożonego Fraterni w przypadku jego zastępcy i pozostałych funkcyjnych.

Art. 22. ZADANIA I OBOWIĄZKI PRZEŁOŻONEGO FRATERNI

1. Zabiega o wytworzenie i utrzymanie braterskiej łączności między członkami Fraterni i o duchowy jej rozwój jako całości.

2. Otacza szczególną troską młode powołania i dba o pozyskanie nowych.

3. Zwołuje Radę i przewodniczy jej posiedzeniom.

4. Przewodniczy spotkaniom Fraterni.

5. Utrzymuje żywy kontakt z asystentem i współpracuje z nim.

6. Czuwa nad planem dni skupienia i rekolekcji we Fraterni.

7. Czuwa nad programem formacyjnym nowicjatu i nad programem formacji stałej.

8. Wizytuje sekcje i czuwa nad ich pracą.

9. Współpracuje z Radą Prowincjalną dla dobra Fraterni mając na uwadze także dobro innych Fraterni.

10. Po skończeniu kadencji daje pisemne sprawozdanie przełożonemu prowincjalnemu.

11. Do kompetencji przełożonego Fraterni należy kontakt z hierarchią lokalnego Kościoła w sprawach bieżących, z grupami duszpasterskimi i innymi organizacjami.
12. Po ukończeniu kadencji przełożony przekazuje swojemu następcy obowiązki zgodnie z Ceremoniałem przyjętym przez Prowincję Zakonu Świeckiego i zatwierdzonym przez prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego.

Art. 23. ZADANIA I OBOWIĄZKI RADY FRATERNI

1. Przez kolegialne podejmowanie decyzji uczestniczy w zarządzaniu Fraternią. Sposób podejmowania decyzji Rady powinien być tajny.
2. Zbiera się w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.
3. Przyjmuje kandydatów do postulatu.
4. Dopuszcza kandydatów do obłóczyn i profesji.
5. Posiada głos doradczy przy mianowaniu asystenta.
6. Przekazuje swe postulaty Radzie Prowincjalnej Świeckiego Zakonu. Także przez Radę Prowincjalną kieruje postulaty na Kapitułę Prowincjalną Zakonu Braci.
7. Ustala roczną tematykę pracy formacyjnej, uwzględniając zalecenia Rady Prowincjalnej Świeckiego Zakonu.
8. Po upływie trzyletniej kadencji asystenta, Rada czyni starania u przeora i prowincjała Braci Kaznodziejów o ustanowienie nowego lub odnowienie kadencji dotychczasowego. Starania te należy czynić w formie pisemnej.
9. W przypadku Fraterni afiliowanej przy diecezji kieruje prośbę do prowincjała Zakonu Braci Kaznodziejów, przedstawiając mu kandydata na asystenta do zatwierdzenia.
10. Podejmuje decyzje odnośnie zawieszania w prawach członków Świeckiego Zakonu i ewentualnego przywracania tych praw.

Art. 24. FUNKCYJNI FRATERNI

1. Zastępca Przełożonego.
 - a) Przez cały czas pełnienia tej funkcji pomaga i wspiera przełożonego w rządzeniu Fraternią.
 - b) W razie chwilowej niemożności sprawowania władzy przez przełożonego, rolę tę pełni zastępca.
 - c) W razie śmierci przełożonego, natychmiast przejmuje jego obowiązki i pełni je do końca bieżącej kadencji.
 - d) Ilość kadencji zastępcy przełożonego nie jest ograniczona.

2. Mistrz Nowicjatu.

Osoba mistrza nowicjatu jako szczególnie ważna dla kształtowania przyszłego oblicza Fraterni, poddawana jest weryfikacji w czasie wyborów przez ewentualne ponowne zgłoszenie jego kandydatury. W przypadkach uzasadnionych mistrz może pełnić funkcję przez kilka kolejnych kadencji. Funkcję mistrza powinien pełnić profes wieczysty. Tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach za pisemną zgodą przełożonego prowincjalnego i dyspensą prowincjalnego promotora, mistrzem może być profes czasowy. Do obowiązków mistrza należy:

- a) jest bezpośrednio odpowiedzialny za formację powierzonych mu kandydatów i nowicjuszy w duchu dominikańskim;
- b) powinien dobrze poznać nowicjuszy w zakresie ich zdolności do życia konsekrowanego w świecie; przy dopuszczaniu do profesji opinia mistrza jest najbardziej miarodajna, stąd też jego wielka odpowiedzialność;
- c) współpracuje z mistrzem prowincjalnym i mistrzami innych Fraterni;

d) przynajmniej co pół roku zdaje sprawę przed Radą Fraterni o stanie nowicjatu i nowicjuszy;

e) zabiega o nowe powołania.

3. Sekretarz (kronikarz) jest odpowiedzialny za prowadzenie dokumentacji - ksiąg, kroniki itp.

Ilość kadencji sekretarza (kronikarza) nie jest ograniczona.

4. Skarbnik (administrator) zajmuje się sprawami ekonomicznymi, prowadzi kasę i księgi rachunkowe. Raz w roku zdaje sprawę przed Radą Fraterni ze swej działalności.

Może pełnić funkcję przez dwie kolejne kadencje. Na trzecią bezpośrednią kadencję potrzebna jest zgoda przełożonego prowincjalnego. Osoba pełniąca tę funkcję przez trzy kadencje może pełnić ją ponownie po przerwie równej co najmniej jednej kadencji.

5. Infirmarz dba o łączność duchową chorych z Fraternią, utrzymuje z nimi kontakt, troszcząc się szczególnie o umożliwienie im życia sakramentalnego i o ich jedność z Zakonem. Dla funkcji infirmarza nie ogranicza się ilości kadencji.

6. Asystent.

a) Mianowany przez prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego na kadencję trzyletnią, sprawuje opiekę duchową nad Fraternią.

b) Pomaga w kontakcie między Fraternią a klasztorem w ramach współpracy obu gałęzi Zakonu.

c) Stara się o dostarczenie dla Fraterni aktualnej dokumentacji dominikańskiej dotyczącej świeckich.

d) Raz w miesiącu odprawia specjalną mszę św. dla Fraterni i głosi wykład, zgodnie z jej planem formacyjnym.

e) Odpowiedzialny jest za przeprowadzenie dorocznych rekolekcji zamkniętych dla Fraterni.

f) Współpracuje z Przełożonym Prowincjalnym Świeckiego Zakonu i z Promotorem Prowincjalnym.

g) Uczestniczy w posiedzeniach Rady Fraterni, jednak tylko z głosem doradczym.

Art. 25. DOKUMENTACJA FRATERNI

Dokumentami, do prowadzenia których zobowiązana jest każda Fraternia, są:

1. "Księga obłóczyn i profesji", w której wpisane są wszystkie dane personalne tak świeckie jak i zakonne członków Fraterni (data i miejsce urodzenia, adres, stan cywilny, zawód, data obłóczyn, profesji czasowych i wieczystej, funkcje pełnione we Fraterni i w Prowincji i data zgonu); obok podpisu, nowicjusza czy profesa, fakt obłóczyn (profesji) powinien potwierdzić przełożony, asystent i dwóch świadków;

2. "Księga Rady" zawiera protokoły z posiedzeń Rady potwierdzone przez przełożonego i sekretarza; w przypadku protokołów wyborczych podpisy składają również skrutatorzy;

3. "Księga zawieszonych w prawach", gdzie notuje się powody nałożenia kary i powroty do Fraterni potwierdzone podpisem przełożonego;

4. Archiwum - zbiór różnych dokumentów i korespondencji ważnych dla życia Fraterni;

5. "Księga rachunkowa" firmowana podpisem skarbnika i przełożonego.

6. Zaleca się prowadzenie kroniki; kronikę może prowadzić każdy członek Fraterni wyznaczony przez Radę.

7. Wyżej wymienione dokumenty są własnością Zakonu Świeckich Dominikanów i powinny być udostępniane osobom wizytującym. Kompletowane należy deponować w Centralnym Archiwum Zakonu Świeckiego.

Art. 26. SEKCJE WE FRATERNI

1. Jeśli we Fraterni wyłoni się grupa co najmniej siedmiu profesów wieczystych o specjalnych zainteresowaniach, może zabiegać ona o utworzenie Sekcji Samodzielnej. Sekcja powinna funkcjonować pod kierunkiem osoby aprobowanej przez przełożonego Fraterni i jego Rady.
2. Sekcja samodzielna uczestniczy we wszystkich spotkaniach z udziałem asystenta, pozostałe odbywać może sama.
3. Sekcja samodzielna ma prawo wysłania swojego elektora na prowincjalny zjazd wyborczy według obowiązującej zasady i typowania innych delegatów.

Art. 27. ZAWIESZENIE W PRAWACH CZŁONKÓW FRATERNI

1. Jeżeli członek Fraterni jest nieobecny na spotkaniach Fraterni, nie bierze udziału w rekolekcjach i dniach skupienia przez rok bez ważnych i uzasadnionych powodów, traci na rok bierne i czynne prawo głosu. Gdyby był członkiem Rady, traci tę funkcję do końca kadencji.
2. Osoby, które weszły w konflikt z Fraternią, powinny pojednać się z nią przez wprowadzenie przez przełożonego. Przełożony ma prawo nałożyć na winnego zaniedbań pewne zobowiązania pokutne (pielgrzymka, modlitwy itp.).

Art. 28. PRZEJŚCIE Z FRATERNI DO FRATERNI LUB INNEJ PROWINCJI

1. Do rozpoczęcia procesu przejścia z jednej Fraterni do drugiej, potrzebna jest prośba zainteresowanego na piśmie. Z kolei przełożony Fraterni macierzystej, powinien skierować pismo opiniujące do przełożonego Fraterni przyjmującej. Rada Fraterni przyjmującej, po rozważeniu prośby, winna zawiadomić o swojej decyzji przełożonego Fraterni macierzystej i zainteresowanego.
2. Do rozpoczęcia procesu przejścia z jednej prowincji do drugiej, oprócz prośby zainteresowanego, potrzebne jest pismo polecające i wyjaśniające przyczyny zmiany, sporządzone przez przełożonego prowincji macierzystej do właściwych władz nowej prowincji. O uzyskaniu zgody władz nowej prowincji przełożony prowincjalny powiadamia Fraternię macierzystą.

Art. 29. ZAKŁADANIE NOWYCH FRATERNI

1. Nową Fraternię może założyć Generał Zakonu Kaznodziejskiego lub Prowincjał Braci Kaznodziejów, jednak tylko po zaopiniowaniu przez Przełożonego Prowincjalnego Zakonu Świeckiego i jego Rady. Promotor prowincjalny działający z ramienia Prowincji Braci, zobowiązany jest zgłosić pisemnie Radzie prowincjalnej Zakonu Świeckiego zamiar założenia nowej Fraterni. Konieczne jest, by nowa Fraternia miała określone miejsce działania (afiliacja przy klasztorze, diecezji itd.).
2. Do założenia Fraterni potrzeba co najmniej siedmiu profesów wieczystych. Konieczne jest także, by grupa aspirująca do stania się Fraternią, działała jako wspólnota przez okres próbny - liczony od momentu zgłoszenia swej aspiracji - nie krótszy niż cztery lata i nie dłuższy niż siedem lat.
3. Jeśli jest to możliwe należy zakładać oddzielne męskie i żeńskie Fraternie.
4. Nie jest wskazane zakładanie nowych Fraterni tam gdzie Fraternia już istnieje. W miarę potrzeby można dążyć do utworzenia sekcji samodzielnej. Właściwym wzorem Fraterni jest rodzina wielopokoleniowa, w której zachowana i pielęgnowana jest ciągłość pokoleniowa.

Art. 30. ROZWIĄZANIE FRATERNI

1. Fraternia przestaje formalnie istnieć po upływie stu lat od śmierci ostatniego z jej członków. Dopóki od śmierci ostatniego członka nie upłynie sto lat, zawsze, bez ponownego erygowania, życie Fraterni może być wznowione przez przyjęcie nowych członków. W takim przypadku wystarczające jest przyjęcie nawet jednej osoby (publicznie lub prywatnie) przez właściwego przełożonego.
2. Fraternie rozwiązać może Generał lub Prowincjał Zakonu Kaznodziejskiego w przypadku:
 - a) notorycznego i publicznego podważania prawd wiary lub odejścia od wiary większości członków (ponad 75%);
 - b) uporczywego odejścia od formacji dominikańskiej na rzecz innej przez większość członków (ponad 75%).
3. Fraterni zagrożonej rozwiązaniem przysługuje prawo odwołania się do Stolicy Apostolskiej.

Art. 31. WYŁĄCZENIE CZŁONKÓW Z ZAKONU ŚWIECKICH DOMINIKANÓW

1. Przejście do innego zakonu.

Profes wieczysty nie może przejść do innego zakonu lub instytutu bez zezwolenia najwyższych władz obydwu instytutów.

2. Wyjście z Zakonu Świeckiego.

- a) Przełożony Fraterni, za zgodą swojej Rady, może z ważnej przyczyny, udzielić profesowi wieczystemu zgody na urlop na okres nie przekraczający roku. Przedłużenie tego okresu leży w kompetencji przełożonego prowincjalnego.
- b) W przypadku gdy profes wieczysty wyraża chęć wystąpienia z zakonu świeckiego, nie mając zamiaru przejścia do innego, powinien uzyskać zgodę prowincjała Braci Kaznodziejów.

3. Wydalenie.

- a) Na mocy samego prawa jest wydalony członek zakonu świeckiego, który:
 - odstąpił notorycznie od wiary katolickiej;
 - pozostając w ważnym węzle małżeńskim, zawarł inne małżeństwo, nawet tylko cywilne.
 - b) Członek zakonu świeckiego po profesji wieczystej lub czasowej powinien być wydalony w przypadku przestępstw:
 - habitualne zaniedbanie obowiązków życia konsekrowanego;
 - uporczywe nieposłuszeństwo nakazom przełożonych w ważnej materii w tym co dotyczy reguły i ustaw zakonu świeckiego;
 - notoryczne naruszanie więzów małżeńskich;
 - wielkie zgorszenie, powstałe wskutek zawinionego zachowania się członka zakonu świeckiego;
 - uporczywe podtrzymywanie lub rozpowszechnianie poglądów potępionych przez Magisterium Kościoła;
 - publiczne przyjęcie lub głoszenie ideologii materialistycznej lub ateistycznej.
4. W przypadku zaistnienia przestępstw z p.3b - przełożony Fraterni po wysłuchaniu opinii swojej Rady powinien:
- a) skompletować, uporządkować i ewentualnie uzupełnić dowody winy;
 - b) upomnieć winnego na piśmie lub ustnie, ale co najmniej w obecności dwóch świadków (profesów wieczystych) z Fraterni macierzystej, ostrzegając o zagrożeniu wydaleniem i precyzując jego przyczynę;
 - c) w razie nieskuteczności upomnienia przełożony Fraterni powinien w terminie nie krótszym niż miesiąc i nie dłuższym niż trzy miesiące skierować drugie napomnienie;

d) w razie nieskuteczności drugiego upomnienia, po upływie terminu nie krótszego niż miesiąc i nie dłuższego niż trzy miesiące, powinien wysłać do przełożonego prowincjalnego wszystkie akta podpisane przez siebie i świadków, jak również odpowiedzi podpisane przez zagrożonego wydalaniem członka Fraterni.

5. Członek zakonu świeckiego zagrożony wydalaniem, od początku procesu o wydalenie, ma prawo komunikowania się z przełożonym prowincjalnym i bezpośrednio przedstawienia mu własnej obrony.

6. Przełożony prowincjalny ze swej strony przedstawia materiał dowodowy i argumenty obrony Radzie Prowincjalnej, która podejmuje decyzję w tajnym głosowaniu w obecności quorum. Do ważności podjęcia decyzji o wydaleniu potrzebna jest bezwzględna większość głosów. Jeśli taka decyzja zostanie podjęta, Rada Prowincjalna wydaje dekret, który do ważności musi zawierać umotywowanie prawne i faktyczne. Fakt wydania dekretu wraz z materiałem dowodowym odnotowuje się w księdze wydań (utajnionej).

7. Członkowi wydalonemu przysługują:

- a) prawo odwołania się do najwyższej władzy Zakonu - Prowincjała lub Generała Zakonu Kaznodziejskiego;
- b) prawo odwołania się do Stolicy Apostolskiej.

CZĘŚĆ TRZECIA:

PRZYJMOWANIE KANDYDATÓW I ICH FORMACJA WE FRATERNI

Art. 32. PRZYJMOWANIE DO ZAKONU

Do zakonu ważnie mogą przyjmować:

- 1. Generał i promotor generalny wszędzie;
- 2. Prowincjał i promotor prowincjalny w granicach swojej Prowincji;
- 3. Przełożony Fraterni wraz z asystentem; asystenta może zastąpić kapłan delegowany przez osoby wymienione w p. I, 1 i 2, ale tylko w konkretnym akcie przyjęcia, którego dotyczy delegacja.
- 4. Prywatnie mogą przyjmować przełożeni wyżsi wymienieni w p. I, 1 i 2, inni tylko za ich zezwoleniem.
- 5. O dokonaniu prywatnego przyjęcia należy powiadomić przełożonego prowincjalnego i jego Radę.

Art. 33. KANDYDACI DO ZAKONU

Kandydat do Zakonu Świeckiego powinien spełniać następujące warunki:

- 1. pragnie wzrastać w doskonałości ewangelicznej, pozostając w stanie świeckim;
- 2. jest dojrzały psychicznie, duchowo i moralnie;
- 3. własne powołanie traktuje jako łaskę od Boga do prowadzenia konsekrowanego życia w świecie w duchowości Zakonu św. Dominika;
- 4. ma odpowiedni wiek; ukończył 18 rok życia, nie ukończył zaś 65 roku; o przyjęciu kandydatów po 65 roku życia Rada Fraterni każdorazowo decyduje w głosowaniu tajnym w obecności quorum Rady; do ważnego przyjęcia kandydata do postulatatu wymagana jest bezwzględna większość głosów radnych;
- 5. posiada zdolność do życia we wspólnocie, cechuje go umiłowanie Kościoła i Zakonu;
- 6. nie należy do innego zakonu.

Art. 34. POSTULAT

1. Kandydat, który spełnia w/w warunki zostaje dopuszczony do postulatu, trwającego od trzech miesięcy do roku.
2. Po upływie postulatu Rada Fraternali, po upewnieniu się co do zdatności kandydata, decyduje o przyjęciu go do nowicjatu. Rada Fraternali podejmuje decyzję w tajnym głosowaniu w obecności quorum. Do ważności decyzji wymagana jest bezwzględna większość głosów.

Art. 35. OBLÓCZYNY I NOWICJAT

1. Kandydat, dopuszczony przez Radę, przyjmowany jest do Fraternali przez fakt obłóczyn, według Ceremoniału zatwierdzonego przez prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego, rozpoczynając w ten sposób okres nowicjatu.
2. Po przyjęciu do Fraternali, nowicjusz przygotowuje się do życia konsekrowanego przez rok w nowicjacie pod kierunkiem mistrza nowicjatu.
3. W poszczególnych przypadkach formację może prowadzić przełożony lub wyznaczony przez niego członek Fraternali - profes wieczysty.
4. Każda Fraternalia powinna mieć program formacji dla nowicjuszy, zatwierdzony przez Radę Prowincjalną Świeckiego Zakonu.
5. W czasie trwania nowicjatu, nowicjusz pod kierunkiem mistrza realizuje program formacyjny dla tego okresu. Program ten powinien uwzględniać:
 - a) Konstytucję, Regułę i Dyrektorium Świeckiego Zakonu;
 - b) teologię powołania do życia konsekrowanego w świecie;
 - c) teologię laikatu według oficjalnych dokumentów Kościoła;
 - d) wiadomości na temat Rodziny Dominikańskiej, jej misji, historii, prawodawstwa, miejsca w Kościele i jej specyficznej roli w głoszeniu Ewangelii.

Art. 36. PROFESJA CZASOWA

1. Na miesiąc przed końcem nowicjatu przełożony przedstawia nowicjusza Radzie Fraternali, która jako właściwe gremium, po zapoznaniu się z opinią mistrza, w tajnym głosowaniu podejmuje decyzję co do profesji czasowej. Do ważności dopuszczenia wymagana jest bezwzględna większość głosów, uzyskana w obecności quorum.
2. Przełożony Fraternali zobowiązany jest zawiadomić nowicjusza o decyzji Rady Fraternali nie później niż na dwa tygodnie przed końcem nowicjatu. W przypadku decyzji negatywnej zawiadomienie odbywa się pisemnie z uzasadnieniem podjętego postanowienia.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach nowicjat może być przedłużony, nie dłużej jednak niż o rok. Decyzję o przedłużeniu nowicjatu podejmuje Rada Fraternali w głosowaniu tajnym w obecności quorum i przy 2/3 głosów.
4. Do ważności profesji czasowej wymagane są:
 - a) ważne odbyty nowicjat;
 - b) dopuszczenie przez Radę Fraternali;
 - c) złożenie profesji bez przymusu, bojaźni lub podstęp;
 - d) przyjęcie profesji przez właściwego przełożonego.
5. Wraz ze złożeniem profesji czasowej, profes zostaje włączony w Rodzinę Dominikańską i uczestniczy w dziełach macierzystej Fraternali.
6. Profesja czasowa trwa trzy lata. Po nowicjacie należy jednak składać profesję na rok, a następnie co roku przedłużać.
7. Na miesiąc przed końcem każdego roku profesji czasowej, Rada Fraternali ponownie rozpatruje sprawę rozwoju profesa w Zakonie i podejmuje decyzję co do przedłużenia profesji. Sposób głosowania i powiadamiania zainteresowanego profesa jak przy pierwszej

profesji.

Art. 37. PROFESJA WIECZYSTA

1. Na miesiąc przed upływem okresu profesji czasowej, Rada Fraternali podejmuje decyzję o dopuszczeniu profesora czasowego do profesji wieczystej. Do ważności decyzji potrzebna jest bezwzględna większość głosów, wyrażona w tajnym głosowaniu w obecności quorum Rady. W przypadku decyzji negatywnej przełożony Fraternali zobowiązany jest pisemnie zawiadomić zainteresowanego i uzasadnić decyzję Rady.

2. Do złożenia ważnej profesji wieczystej wymagane są:

- a) ważnie odbyty okres profesji czasowej;
- b) dopuszczenie przez Radę Fraternali;
- c) złożenie profesji bez przymusu, bojaźni lub podstęp;
- d) przyjęcie profesji przez właściwego przełożonego w obecności co najmniej dwóch świadków - profesorów wieczystych, członków Fraternali.

3. Po złożeniu profesji wieczystej profesor staje się pełnoprawnym członkiem Zakonu Świeckiego i zostaje włączony w Zakon Kaznodziejski na zawsze, by żyć w świecie jako członek Rodziny Dominikańskiej i świadczyć swoim służebnym życiem o Chrystusie, zgodnie z Regułą i misją Zakonu. Zaleca się, by profesja wieczysta była składana publicznie i uroczystie podczas mszy św. zgodnie z Ceremoniałem Zakonu Świeckiego.

4. W poszczególnych przypadkach, za zgodą prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego można składać również ślub celibatu. W takim przypadku o zgodę prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego pisemnie występuje przełożony Fraternali macierzystej, dołączając prośbę zainteresowanego. Ślub celibatu mogą złożyć tylko profesorzy wieczysti. Ślub celibatu składa się na ręce prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego według formuły podanej w Ceremoniale.

5. Odnowienie profesji.

Zaleca się, by każdy profesor wieczysty odnawiał swoje przyrzeczenia w rocznicę profesji, a czynić to należy publicznie, uroczystie w czasie mszy św. według Ceremoniału Zakonu Świeckiego.

6. Profesja w obliczu śmierci (*in articulo mortis*). Jeśli kandydat znajduje się w obliczu śmierci, może złożyć profesję wieczystą bez żadnych formalności na ręce przełożonego, asystenta lub dowolnego kapłana. W razie niemożności skontaktowania się z którąś z wymienionych osób, może przekazać swój zamiar komukolwiek, zobowiązując go do zawiadomienia macierzystej Fraternali.

Art. 38. PRZYJMOWANIE PRYWATNE DO ZAKONU ŚWIECKICH DOMINIKANÓW

1. Gdy zachodzi uzasadniona racja, można przyjąć do Zakonu Świeckiego prywatnie - bez przyjęcia do Fraternali.

2. Kandydat prywatny może być przyjęty bez świadków; jego przyjęcie musi być odnotowane w osobnej księdze, należącej do dokumentacji Rady Prowincjalnej Zakonu Świeckiego.

3. Kandydat może być przyjęty bez postulatu według uznania osoby mającej władzę do przyjmowania.

4. Prywatnie przyjęty członek Zakonu Świeckiego może złożyć profesję wieczystą po odbyciu rocznego nowicjatu i okresu profesji czasowej trwającego trzy lata. W czasie tego okresu powinien on odbywać formację pod kierownictwem promotora prowincjalnego lub osoby wyznaczonej przez niego. Wskazane jest, by był to kapłan Zakonu Braci Kaznodziejów lub członek Zakonu Świeckiego.

5. Aby profes prywatny mógł wstąpić do jakiejś Fraterni, wymagana jest zgoda Rady tejże Fraterni, wyrażona po okresie probacji we Fraterni, trwającym minimalnie pół roku, a maksymalnie trzy lata.

6. Profesi prywatni, zamieszkali na terenie Prowincji Polskiej należą do tejże Prowincji i powinni czynić wszelkie starania by uczestniczyć w Jej życiu wspólnotowym. Mają prawo uczestniczenia jako obserwatorzy w zjazdach, spotkaniach itp. Nie mogą pełnić jednak żadnych funkcji ani na szczeblu którejkolwiek Fraterni, ani na szczeblu Prowincji.

7. Profesi prywatni, zamieszkali w krajach, gdzie nie istnieje prowincja lub wikariat Zakonu Dominikańskiego i składający profesję na ręce prowincjała, promotora prowincjalnego lub delegowanych przez nich osób, są afiliowani do Prowincji Polskiej tak długo, dopóki w ich miejscach zamieszkania nie zaistnieją warunki pozwalające im na przejście do własnej prowincji (wikariatu).

ROZDZIAŁ TRZECI:

ORGANIZACJA ŚWIECKICH DOMINIKANÓW NA SZCZEBLU PROWINCJALNYM

Art. 39. TERYTORIUM PROWINCJI

Terytorium Prowincji Zakonu Świeckiego mieści się w ramach terytorium Prowincji Braci Kaznodziejów i obejmuje wszystkie Fraternie leżące na tym terenie oraz profesów prywatnych.

Art. 40. PRZEŁOŻONY PROWINCJALNY

1. Na czele Fraterni znajdujących się na terenie Prowincji stoi przełożony prowincjalny, wybierany podczas zjazdu wyborczego co cztery lata. Gremium wyborcze stanowią radni - uprzednio wybrani na tym samym zjeździe - którzy spośród siebie wybierają przełożonego prowincjalnego. Wyboru dokonuje się w sposób tajny na kartkach. Do ważności wyboru wymagana jest bezwzględna większość głosów (50% + 1).

Ilość głosowań wynosi siedem.

2. Wybór nie podlega żadnemu zatwierdzeniu. W wyborach przełożonego prowincjalnego powinien zawsze uczestniczyć promotor prowincjalny. Jeśli jego obecność jest niemożliwa, prowincjał Braci Kaznodziejów deleguje na to miejsce innego brata.

3. Przełożony, który dopiero co skończył przełożenią kadencję, może być wybrany na drugą, jednak nie na trzecią. Na pełnienie funkcji przełożonego przez trzecią bezpośrednią kadencję wymagana jest postulacja, czyli 2/3 głosów wyborców.

4. Po dokonaniu wyboru przełożonego, Rada Prowincjalna ma obowiązek pisemnego zgłoszenia wyniku prowincjałowi Zakonu Kaznodziejskiego.

5. Jeśli wybór przełożonego z jakichkolwiek powodów nie zostanie dokonany w przepisowych głosowaniach, zachodzi konieczność mianowania go przez prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego. W tym przypadku także Rada Prowincjalna Świeckich Dominikanów powiadamia prowincjała.

6. Obowiązki Przełożonego Prowincjalnego:

a) zwołuje i przewodniczy posiedzeniom Rady Prowincjalnej;

b) osobiście lub przez wizytatorów wizytuje poszczególne Fraternie, a po każdej wizytacji powinien pozostawić uwagi na piśmie;

c) we współpracy z mistrzem nowicjatu, troszczy się o należyłą formację dominikańską w poszczególnych Fraterniach;

d) utrzymuje żywy kontakt z prowincjałem Zakonu Braci Kaznodziejów;

- e) współpracując z promotorem prowincjalnym zabiega o duchowy rozwój poszczególnych Fraterni;
 - f) czuwa nad właściwym prowadzeniem dokumentacji we Fraterniach i na szczeblu Prowincji;
 - g) w razie potrzeby kontaktuje się z przedstawicielami Episkopatu Polski;
 - h) wraz z radą ustala fundusz rady i czuwa nad właściwym nim dysponowaniem.
7. Przełożony ma prawo oddelegowania Radnego na jakiś czas do pełnienia poszczególnych obowiązków. Przekazanie konkretnych pełnomocnictw powinno być zawsze na piśmie.

Art. 41. RADA PROWINCJALNA

1. Rada Prowincjalna jest gremium ściśle współdziałającym z przełożonym prowincjalnym w koordynowaniu życia i działalności Fraterni istniejących w obrębie Prowincji.
2. Rada Prowincjalna składa się z 8 do 12 osób i promotora prowincjalnego, który z urzędu należy do Rady. Ten ostatni nie posiada głosu biernego, zawsze natomiast przysługuje mu czynny.
3. Za przeprowadzenie wyborów radnych nowej kadencji odpowiedzialny jest zastępca przełożonego prowincjalnego i on też przewodniczy wyborom.
Na dwa miesiące przed upływem kadencji, zastępca kieruje pismo do wszystkich Fraterni, przypominając o obowiązku wyboru delegatów na Zjazd Wyborczy. Wybory powinny się odbyć w nieprzekraczalnym terminie trzech miesięcy od upływu kadencji.
4. Wyborcami radnych są obecni na Zjeździe Wyborczym przełożeni, mistrzowie i delegaci, którzy spośród siebie wybierają odpowiednią ilość radnych. Delegatami są członkowie Zakonu Świeckiego po profesji wieczystej, wybierani i upoważnieni na piśmie przez rady fraterniane do uczestnictwa w wyborach. Fraternia, która liczy mniej niż 20 profesów wieczystych, ma obowiązek wysłania jednego delegata, zaś licząca 20 i więcej - dwóch. Sekcje samodzielne, w zależności od liczebności, mają prawo do wysłania delegatów zgodnie z podaną wyżej zasadą. Kadencja Rady trwa cztery lata.
5. Pierwszą czynnością w akcie wyborczym jest ustalenie przez gremium wyborcze ilości radnych (8-12). Do ustalenia ilości radnych wystarczy względna ilość głosów w głosowaniu jawnym. W podobny sposób wyborcy ustalają czy radnych wybierają wszystkich razem, czy pojedynczo.
6. Następnie wyborcy spośród siebie dokonują wyboru jednego skrutatora. Do jego wyboru wystarczy uzyskać względną większość głosów w głosowaniu jawnym. Drugim skrutatorem z zasady jest prowincjalny promotor, który pełni tę rolę przez wszystkie etapy wyborcze zebrania wyborczego. Skrutatorzy natychmiast po wyborze zobowiązani są do złożenia przysięgi na dochowanie tajemnicy wyborów.
7. Samego wyboru radnych należy dokonać w sposób następujący:
 - a) przed oddaniem głosów, wyborcy mogą jawnie stawiać kandydatury na radnych i ewentualnie je omawiać. Ilość kandydatów nie jest ograniczona; kandydować mogą członkowie Zakonu Świeckiego po profesji wieczystej, nie podlegający ograniczeniom z powodu zawieszenia, którzy są obecni na Zjeździe Wyborczym; w szczególnie uzasadnionych przypadkach można zgłosić kandydaturę osoby nieobecnej, jeśli wyraziła uprzednio zgodę na piśmie; nie może objąć funkcji członka Rady Prowincjalnej osoba, która ukończyła 75 lat; Radnymi Prowincjalnymi nie mogą być także profesy prywatni;
 - b) głosowanie dokonuje się w sposób tajny na kartkach; nikt nie może dać ważnego głosu na samego siebie; do ważnego wyboru członka rady wymagana jest bezwzględna większość głosów w pierwszych trzech głosowaniach; w następnych wystarcza większość względna.
8. Jeśli w czasie kolejnych głosowań nie dokonano wyboru ustalonej ilości radnych, Rada, choć w mniejszym składzie, zaczyna funkcjonować, a na nowym przełożonym

provincialnym spoczywa obowiązek uzupełnienia brakującej liczby przez mianowanie w terminie nie przekraczającym trzy miesiące od daty wyborów.

9. Po dokonaniu wyboru radnych provincialnych i po ogłoszeniu wyników, przełożony ma prawo w ciągu pół roku dokooptować 2 osoby do Rady (niekoniecznie spośród elektorów). Takie samo prawo przysługuje promotorowi provincialnemu. Nazwiska osób dokooptowanych do Rady należy wpisać do księgi protokołów.

10. Kompetencje i obowiązki Rady Provincialnej.

- a) Na Zjeździe Wyborczym wybiera spośród swych członków przełożonego provincialnego.
- b) Członkowie rady poprzez wybory obsadzają wszystkie funkcje provincialne (zastępcę przełożonego, mistrza provincialnego, skarbnika, sekretarza, infirmarza).
- c) Zbiera się przynajmniej 3 razy w roku w celu podejmowania decyzji w żywotnych sprawach Zakonu świeckich.
- d) Wyznacza spośród siebie wizytatorów Fraternali.
- e) Inicjuje, mobilizuje i koordynuje działania Fraternali na terenie Prowincji.
- f) Zatwierdza program formacji podstawowej (nowicjatu) dla poszczególnych Fraternali.
- g) Zatwierdza program formacji stałej poszczególnych Fraternali i czuwa nad jego realizacją.
- h) Czyni starania o wydawanie literatury dominikańskiej.
- i) Może delegować spośród swoich członków osobę do kontaktów z Rodziną Dominikańską i ustanawiać innych funkcyjnych Prowincji w miarę potrzeby.
- j) Rada ma prawo wysyłania postulatów na Kapitułę Generalną, Provincialną Braci Kaznodziejów oraz na Zjazdy Międzynarodowe.
- k) Rada posiada głos doradczy przy wyborze lub mianowaniu promotora provincialnego.
- l) Jeśli któryś z członków rady z racji choroby, śmierci lub innych przyczyn, przestanie pełnić funkcję, jego miejsce zajmuje osoba wybrana przez przełożonych i mistrzów, zgodnie z ogólnymi zasadami wyborczymi, w czasie najbliższych rekolekcji rocznych, w przypadku gdy radny ten pochodził z wyboru. Jeśli radny był powołany przez przełożonego lub promotora provincialnego, jego miejsce zajmuje osoba dokooptowana w analogiczny sposób.
- ł) Jeśli radny, bez ważnych i usprawiedliwionych powodów nie uczestniczy w trzech kolejnych posiedzeniach Rady - automatycznie zostaje zwolniony z tej funkcji.

11. Dokumentacja Rady.

Dokumentację Rady stanowi:

- a) "Księga protokołów" z posiedzeń Rady; każdy protokół powinien być podpisany przez sekretarza i przełożonego;
- b) "Księga korespondencji", firmowana przez przełożonego i przez jego zastępcę;
- c) "Księga kasowa" prowadzona przez skarbnika, podpisana przez niego samego i przez przełożonego;
- d) "Księga wydaleń z Zakonu" (utajniona), prowadzona przez promotora provincialnego lub przełożonego provincialnego Zakonu Świeckiego;
- e) "Księga obłóczyn i profesji prywatnych", prowadzona przez promotora provincialnego, a udostępniana do wglądu przełożonemu provincialnemu;
- f) "Kronika", prowadzona przez sekretarza lub innego członka Zakonu Świeckiego, wyznaczonego przez Radę Provincialną (może to być osoba nie będąca członkiem rady).

Wszystkie księgi stanowią własność Zakonu Świeckich Dominikanów i są przechowywane u osób odpowiedzialnych za ich prowadzenie w czasie trwania kadencji i kompletowane w Centralnym Archiwum.

Art. 42. FUNKCYJNI PROWINCJALNI

Wszyscy funkcyjni provincialni ustanowieni są przez wybór w głosowaniu tajnym na czteroletnią kadencję. Do wyboru funkcyjnego - za wyjątkiem mistrza provincialnego -

wymagana jest bezwzględna większość głosów w trzech pierwszych głosowaniach. W następnych wystarcza większość względna. Mistrz prowincjalny wybierany jest w analogiczny sposób jak przełożony prowincjalny.

1. Zastępca Przełożonego Prowincjalnego.

a) Jego kadencja trwa do wyboru nowego przełożonego prowincjalnego.

b) Przez cały czas pełnienia tej funkcji pomaga i wspiera przełożonego prowincjalnego w jego obowiązkach.

c) W czasie nieobecności przełożonego w kraju, zastępca pełni jego funkcję.

d) W wypadku śmierci przełożonego, zastępca przejmuje jego obowiązki i pełni je do końca kadencji.

e) Ilość kadencji zastępcy nie jest ograniczona.

2. Mistrz Prowincjalny.

a) Ilość kadencji mistrza nie jest ograniczona. Osoba mistrza podlega weryfikacji w czasie kolejnych wyborów przez zwykłe postawienie jego kandydatury do ponownego wyboru jako członka rady.

b) Mistrz prowincjalny jest szczególnie odpowiedzialny za rozwój duchowy Zakonu Świeckiego. Czuwa by rozwój ten dokonywał się zgodnie z duchem Zakonu zawartym w Regule.

c) We współpracy z przełożonym prowincjalnym dba o realizowanie programu formacji zarówno podstawowej (nowicjat), jak i stałej.

d) Koordynuje pracę mistrzów nowicjatu poszczególnych fraterni.

e) Zabiega o nowe powołania, inspirując w tym względzie Fraternie na terenie Prowincji.

3. Skarbnik (administrator).

a) Może pełnić funkcję przez dwie kolejne kadencje. Na trzecią natomiast wymagana jest zgoda przełożonego prowincjalnego Zakonu Świeckiego.

b) Prowadzi finanse Rady Prowincjalnej i dba o należyte nimi dysponowanie.

4. Sekretarz (kronikarz).

a) Ilość kadencji sekretarza nie jest ograniczona. Weryfikacja jego osoby przebiega przez podanie kandydatury do ponownego wyboru jako członka rady.

b) Wspólnie z przełożonym dba o prowadzenie dokumentacji i archiwum prowincjalnego.

5. Infirmarz.

a) Ilość kadencji w tej funkcji nie jest ograniczona. Weryfikacja przebiega podobnie jak w przypadku mistrza i sekretarza.

b) Dbą o realizację duchowej jedności chorych z Zakonem. Dlatego powinien posiadać rozeznanie co do stanu osób starszych i chorych we Fraterniach.

c) Utrzymuje kontakt z infirmarzami poszczególnych Fraterni i koordynuje ich pracę.

d) Wspólnie z przełożonym ustala intencje modlitewne dla chorych w sprawach Kościoła i Zakonu oraz zawiadamia o nich infirmarzy.

e) Co najmniej dwa razy do roku rozsyła specjalne listy do chorych.

6. Delegat do spraw Rodziny Dominikańskiej.

Wskazane jest, by na szczeblu prowincjalnym Świeckich Dominikanów funkcjonował delegat do spraw Rodziny Dominikańskiej, który w porozumieniu z przełożonym prowincjalnym będzie współdziałał z innymi gałęziami Zakonu.

7. Promotor Prowincjalny.

a) Promotor prowincjalny jest wybierany na kapitule prowincjalnej Zakonu Kaznodziejskiego na cztery lata lub mianowany przez prowincjała, zgodnie z normą [LCO 380](#). Jest przedstawicielem prowincjała wobec Zakonu Świeckiego na terenie Prowincji Polskiej.

b) Za swoją pracę odpowiada przed prowincjałem Zakonu Kaznodziejskiego.

c) Zabiega o jedność i owocną współpracę między Zakonem Świeckim a Zakonem Braci i Sióstr klawurowych.

- d) Wizytuje każdą Fraternię co najmniej raz w czasie kadencji.
- e) We współpracy z przełożonym prowincjalnym Świeckich Dominikanów może organizować studium dla członków Świeckiego Zakonu.
- f) Odpowiedzialny jest za przeprowadzenie dorocznych rekolekcji dla przełożonych i mistrzów.
- g) Dbą o pozyskanie nowych powołań, szczególnie przez propagowanie duchowości Świeckiego Zakonu wobec duszpasterstw i grup, związanych z Zakonem Kaznodziejskim.
- h) Dbą o regularne dostarczanie Radzie Prowincjalnej tych dokumentów Kapituł Zakonnych, które odnoszą się do Zakonu Świeckich Dominikanów.
- i) Po objęciu funkcji, promotor prowincjalny jest zobowiązany zawiadomić o tym fakcie w terminie nie przekraczającym dwóch tygodni, przełożonego prowincjalnego Zakonu Świeckich, w celu nawiązania kontaktu i podjęcia wspólnej pracy.

ROZDZIAŁ CZWARTY: DYSPENSY

Art. 43. WŁADZE WYŻSZE

General Zakonu jako Przełożony całego Zakonu oraz prowincjał w granicach swojej Prowincji mają pełną władzę dyspensowania.

Art. 44. PROMOTOR PROWINCJALNY

Promotor posiada prawo dyspensowania we wszystkich Fraterniach od:

- a) terminu profesji czasowej i czasu trwania nowicjatu;
- b) wymogu co do objęcia funkcji przez profesę wieczystego;
- c) wszelkich wymogów dotyczących udziału w rekolekcjach, nabożeństwach i spotkaniach fraterńskich;
- d) poszczególnych modlitw i obowiązku noszenia szkaplerza oraz paska.

Art. 45. ASYSTENT

Asystent może dyspensować członków swojej Fraterni od:

- a) terminu profesji czasowej i czasu trwania nowicjatu;
- b) udziału w przeznaczonych dla Fraterni rekolekcjach, nabożeństwach, dniach skupień i spotkaniach;
- c) poszczególnych modlitw i obowiązku noszenia szkaplerza oraz paska.

Art. 46. PRZEŁOŻONY FRATERNI

Przełożony Fraterni jest upoważniony do zwalniania członków swojej Fraterni od poszczególnych przepisów Reguły i Dyrektorium czasowo, jednak na czas nie dłuższy niż do końca trwania swojej kadencji (D.G. 3).

W przypadku udzielenia dyspensy przez prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego, promotora prowincjalnego lub asystenta powinni oni zawiadomić o tym fakcie Przełożonego Fraterni, do której należy osoba, korzystająca z dyspensy.

Jeśli przełożony Fraterni zwalnia kogoś z członków swojej Fraterni z przepisów Reguły lub Dyrektorium, powinien powiadomić o tym asystenta tejże Fraterni.

ROZDZIAŁ PIĄTY:

MIEJSCE ZAKONU ŚWIECKICH DOMINIKANÓW W KOŚCIELE POWSZECHNYM

Art. 47. UCZESTNICTWO W ŻYCIU KOŚCIOŁA

1. Fraternalnie w miarę potrzeb i swoich możliwości włączają się, w porozumieniu z przełożonym prowincjalnym i biskupem miejscowym, do rozmaitych prac duszpasterskich i innych, zgodnie z charyzmatem dominikańskim na terenie danej diecezji.
2. Fraternalnie mają prawo, jeśli zachodzi potrzeba, do zakładania fundacji lub stowarzyszeń w celu prowadzenia skutecznej działalności apostołskiej.
3. Fraternalnie mają prawo zakładać bractwa, nadając im statuty. Do tych bractw mają prawo należeć wierni świeccy i duchowni, pozostający poza Świeckim Zakonem św. Dominika. Fraternia zakładająca bractwo ma obowiązek zgłosić ten fakt na piśmie przełożonemu prowincjalnemu, przedstawiając mu statut, motywację i cel zakładania bractwa. Każde bractwo powinno mieć kapelana. Kapelanem może być każdy ksiądz. Bractwo zostaje afiliowane do Świeckiego Zakonu św. Dominika po zaakceptowaniu go przez przełożonego prowincjalnego Zakonu Świeckiego wraz z jego Radą. Zakon Świecki fakt ten powinien zgłosić prowincjałowi Zakonu Kaznodziejskiego. Aby jednak mogło ważnie działać, konieczna jest każdorazowa akceptacja osoby kapelana przez promotora prowincjalnego.

Art. 48. UCZESTNICTWO W POSŁANNICTWIE ZAKONU KAZNODZIEJSKIEGO

1. Zakon Świecki modlitwą, pokutą i czynnym apostołstwem uobecnia Zakon Dominikański w świecie i przyczynia się skutecznie do realizacji jego posłannictwa.
2. Zakon Świecki współpracuje z Zakonem Braci, wspomagając go duchowo, otaczając szczególną modlitwą misję kaznodziejską braci i nowe powołania.
3. Zakon Świecki pozostaje w jedności duchowej z Zakonem Sióstr Klauzurowych, które otacza szczególną modlitwą, powierzając jednocześnie siebie i swoje problemy ich modlitwom.
4. W miarę możliwości i potrzeb Zakon Świecki współpracuje ze zgromadzeniami sióstr czynnych i z innymi bractwami lub stowarzyszeniami, związanymi z Rodziną Dominikańską (Żywy Różaniec, Milicja Anielska itp.).

PRZEPISY KOŃCOWE

Niniejsze Dyrektorium jest zatwierdzone i promulgowane przez prowincjała Zakonu Kaznodziejskiego O. Jana Śliwę OP. Wchodzi w życie i obowiązuje na terenie Prowincji Polskiej od 23 czerwca 1994 na czas nieokreślony.

Wszelkie zmiany w Dyrektorium zastrzeżone są Radzie Prowincjalnej Zakonu Świeckich Dominikanów i wymagają zatwierdzenia przez Prowincjała Polskiej Prowincji Braci Kaznodziejów.

SKRÓTY:

Reg. - Reguła Świeckich Dominikanów

D.G. - Deklaracje Generalne

LCO - Liber Constitutionum et Ordinationum Fratrum Praedicatorum (Księga Konstytucji i Zarządzeń Zakonu Kaznodziejskiego)

LG - Konstytucja Dogmatyczna o Kościele Lumen Gentium

ZARZĄDZENIE

Zgodnie z decyzją Rady Prowincjalnej Zakonu Świeckich Dominikanów zarządzam niniejszym odczytanie w każdej Fraterni raz do roku ustaw i zarządzeń Zakonu Świeckich Dominikanów: Reguły, Deklaracji Generalnych i Dyrektorium.

*(-) Maria Katarzyna Komek OPs
Przełożona Prowincjalna*

Warszawa, 8 sierpnia 1994, w uroczystość św. Ojca Dominika.